

העמותה למען הקשיש
 רח' הנשיא 58 חדרה
 טל. 6210526, 6324808

מרכז מידע, ייעוץ והכוונה
 לטיפול אישי בבית ובקהילה
 לקשישים ולבני משפחותיהם.

כיוון חזק

גליון 223
 מאי 2015 – אייר תשע"ה

פרטים על פעילויות ואירועים נוספים
www.amuta4kashish-hadera.org.il

בית ספר "ארלוזורוב"

צעיר בן 80 ואגז גבול

מאת: יצחק (צ'קה) אזרפינאר | pzhk@bezeqint.net
 השנה, לכבוד הגעתו של בית הספר לגבורות, מארגנת הנהלת בית הספר יחד עם ועד ההורים ובשיתוף מוזיאון החאן ועיריית חדרה כנס מחזוריים שיתקיים ביום חמישי 14.5.15, בשעה 19:00, בחצר בית הספר. הזמנות ניתן לרכוש במזכירות בית הספר או אצל מספר נציגים ממחזוריים שונים. כל הפרטים נמצאים בעמוד הפייסבוק: "בית ספר ארלוזורוב חדרה חוגג 80". המשך בעמ' 2

בית הספר הממלכתי ע"ש "ארלוזורוב" חדרה

סרטים באולם רנה שני
 10/5, 17/5, 31/5 בשעה 16:00 לגמלאים
 לפרטים נוספים: נגה הסל 054-8007997

תלם
 שירותי סיוע כלכלי
 סיוע כלכלי וייעוץ קבלת רישיונות לעובד הזר-ללא תשלום.
 מטפלים/ות זרים - 24 שעות ביממה.
 מטפלים/ות זרים - דוברי שפות שונות.
 שירות מקצועי ואמין.

רח' בית הלל 6 תל-אביב 67017
 טל. 03-5618850, 03-5619120, פקס. 03-5619120
 גרינברג כלנית: 050-4440009

חובאים מצאנו 67

כיוון חזק
 עיתון גימלאי חדרה
 מאי 2015 – אייר תשע"ה
 גליון 223

עורכת ראשית: יונה מאור
חברי המערכת: רבקה בן-מנחם, יצחק גולדפינגר, יאשיהו וולשטיין, יפה וינקר, רחל ליין, ימימה לוי, רות לפידור, יונתן נוי, נגה ניב, זהבה עמל, עליזה רוזנוס, מנינה שחק, עדי שיטה, בתיה שרייבמן.
רכזת הכתבים ומפיקת העיתון: עו"ס רויטל פוקס
 המחלקה לאוכלוסיה המבוגרת באגף הרווחה.
הגהה: יאשיהו וולשטיין.
המו"ל: "העמותה למען הקשיש" בחדרה טל. 04-6323331 פקס. 04-6247537
עריכה גרפית והדפסה: דפוס סאלי חדרה

אתם מוזמנים לשלוח תגובות וסיפורים מעניינים לכתובת המייל של המערכת:
E-mail: kivunhadash1@gmail.com

מייסי מלכיס-ורן

תושב חדרה מדליק המשואה בבית טרזין

העם היהודי לא צלח, אירועי גבורה ולוחמה רבים תוארו בהרחבה. בשנים האחרונות חיילים בכירים ומצטיינים ונציגי משטרת ישראל משתתפים במשלחות "צעדת חיים" כשדגלי ישראל בידיהם ומייצגים בגאווה את תקומת עם ישראל וחוסנה.

מדליק המשואה - מייסי מלכיס הינו יליד אודסה שבאוקריינה. גויס בשנת 1942 לצבא האדום ונשלח לקרבות בלנינגרד. לאחר מכן, המשיך להילחם וכחלק מהחזית האוקראינית הרביעית התקדם לכיוון מערב. בבוקר ה- 27 בינואר 1945 הגיע עם חבריו הלוחמים אל שער הכניסה של מחנה אושוויץ בפולין והיה מהראשונים שנכנסו למחנה כדי לשחררו.

לאחר המלחמה חזר מייסי מלכיס לאודסה שם למד רפואת שיניים ועבד במהלך חייו כרופא שיניים.

בשנת 1990, עם פתיחת שערי ברזל והתפרקות בריה"מ, עלה ביחד עם בני משפחתו לארץ ומתגורר כיום בחדרה. מייסי מלכיס הינו חבר בארגון הטרננים, דמות ידועה ואהודה בעיר ומחוצה לה.

במסגרת האירועים לציון 70 שנים לסיום מלחמת העולם השנייה הוענקה לו מדליה נוספת, על הרבות אותן הוא נושא בגאווה. מייסי מלכיס, איש נעים הליכות, מדליק המשואה, גאווה לעיר.

9 במאי 1945 הוא יום סיומה של מלחמת העולם השנייה, מלחמה שגבתה את חייהם של כ-64.5 מיליון בני אדם, מהם כשישה מיליון יהודים שנרצחו בשואה.

עבור רבים, סיום המלחמה הוא ראשיתו של תהליך ארוך וכואב של איסוף השברים, חיפוש אחרי קרובי משפחה וחברים והבנת מימדי ההרס וההרג שזרעה המלחמה. השנה מציינים 70 שנה לסיומה של מלחמת העולם השנייה ושחרור מחנה ההשמדה אושוויץ.

כמדי שנה צוין יום השואה והגבורה בטקסים לזכר הנרצחים ובדגש על הגבורה.

וטרן, מייסי מלכיס, תושב חדרה, בן 93, נבחר להיות בין מדליקי המשואות בטקס מרשים, לציון יום השואה והגבורה במוזיאון בית טרזין שבגבעת חיים מאוחד, בהיותו לוחם בצבא הרוסי ובין משחררי מחנה אושוויץ.

בטקס נכחו מטעם עיריית חדרה מנהלת המחלקה לאוכלוסיה מבוגרת, גב' רויטל פוקס, ראש צוות המחלקה לאוכלוסיה המבוגרת, גב' שוש זיוטן, עו"ס לדוברי רוסית שבמחלקה, גב' מינה פינקו. כמו כן היו בקהל חיילים מבי"ס לכושר קרבי, שוטרים בכירים ממשטרת ישראל, לוחמים וניצולי שואה, תושבי חדרה.

הטקס נפתח בשתי דקות דומייה, בדבריהם הדגישו הנואמים כי ניסיונה של ה"מכונה הנאצית" להשמיד את

פרומו קצר לסרט "BATO"

מאת: ע'י ט'טה | shittadi@netvision.net.il
 בסרט מספר אבי אלבחר, תושב חדרה מזה שנים רבות ופעיל בנושאים חברתיים בעיר, על התלאות שעבר בילדותו בתקופת השואה. "עשר השנים האבודות" כך הוא מכנה את השנים הקשות האלה.

אבי הוא אמן - צייר ופסל. הוא בחר לתאר את חוויותיו הקשות בפסלים שפיסל. בשפה קולחת הוא מספר את שעבר עליו. דברים היוצאים מן הלב ונכנסים אל הלב.

הסרט יוקרן בערוץ 98 בחודש מאי בימים ג' ב- 11 בבוקר ובימי ו' ב- 17:30.

דפוס סאלי
 ביצוע כל עבודות הדפוס
 דפוס אופסט, דיגיטלי ושלטי חוצות
 הובלה עד בית הלקוח

עשרות שנת ניסיון בתחום ההדפסות מאפשר לנו לתת לך בדיוק מה שאתה צריך עם דגש רב על דיוק כמותי ואיכותה וכאופן של עמידה בלוחות הזמנים.

טל. 04-6345590 רח' הנשיא 56 חדרה

העמותה למען הקשיש חדרה
 הטלוויזיה הקהילתית אמצע הדרך חדרה משדרת
 בערוץ הקהילתי "מכאן" הוט (Hot) ו-י (Yes) בבל הארץ ובערוץ הפתוח מספר 98
ביום שלישי בשעה 11:00 בבוקר וביום שישי 17:30

להלן הכתבות למגזין מאי מספר 174:

1. BATO, כתבה על אבי אלבחרי המפסל את ילדותו. הפקה-עדי שיטה, צילום-פניאל קריצ'מן, עריכה-אילן ברק.
2. חיים חדשים, כתבה של שוש אובר ושרה אדד על מתנדבת בהלל יפה בחדר לידה.
3. נקודת חן בחדרה, כתבה של נגה ובני ניב על גבעת האירוסים בגבעת אולגה.

בית ספר "ארלוזורוב" צעיר בן 80 ואגז גבורות

את: יצחק (צ'קה) אזרפינר | pzhk@bezeqint.net

בשנת 1934, הוקם ביה"ס כ"בית החינוך לילדי העובדים על שם חיים ארלוזורוב", שנתן מענה לחינוך ילדי הפועלים בחדרה של אותם הימים. ללא ציוד או ריהוט מינימאלי, למדו התלמידים כשהם יושבים על הרצפה, ושתי שכבות גיל חולקות חדר אחד, כיתה אחת.

בית הספר, הממוקם על קו התפר של שכונת נחליאל ומרכז המושבה, גדל והתפתח ללא הפסקה. אחרי מספר שנים נבנתה קומה שנייה של כיתות, הוקמו אולם ומגרש ספורט, מעבדות, ספרייה.

דורות רבים של תלמידים שהתחנכו ב"ארלוזורוב", חוזרים אליו כהורים או סבים של תלמידים. כמו כן הצוות החינוכי הנוכחי מורכב בחלקו מבוגרות בית הספר.

עפ"י מנהלת בית הספר - בטי גולדמן:

"כיום, בית הספר מונה 635 תלמידים, הלומדים ב-21 כיתות אם. בימי השישי מתקיימים חוגי בחירה רב גילאים, בתחומים שונים. המגוון רב, ממסטר שף לספרדית, דרך סיפורי התורה המאוררים, קומיקס, מתמטיקה, פיסול ואורגני. באווירה מכילה ושמחה, מפעילים התלמידים עצמם הפסקות שונות בכל יום בשבוע: הפסקה פעילה, הפסקה מעשירה, הפסקת משחקי רצפה, הפסקת רדיו.

11	10	9	8	7	6		5	4	3		2	1
						13			12			11
			16			15				14		
			20	19			18				17	17
25	24				23			22				21
			29				28		27			26
	35	34			33			32	31			30
					40		39		38		37	36
			44		43	42				41		
50		49			48		47	46				45
		54			53				52			51
			56									55

השבוע האחרון 2015

מאת: זהבה עמל | amal.zm@012.net.il

מאונן

- העיר העברית הראשונה (4,2). 6. חג הנקרא גם רגל 11א. שמא 12. הימים שבין פסח לשבועות (5,5). 15. אות אנגלית 16. זלג, נולד 17. היום ה- 33 בספירת העומר 20. אחד התווים 21. סוג של יונה 22. תחבושת 23. מקור מים 24. חבר 26. הוראה, תורה 28. מפרשות השבוע 30. אחד השבטים 31. שעט כמו סוס 33. אוניברסיטה ידועה 34. יושב ראש (ר"ת) 36. מדון, קטטה 38. מקווה מים 40. טוניקה, בגד עליון 41. כינוי 42. חרב, חנית 44. אנקול 45. התרחש 46. קרן קיימת (ר"ת) 48. תבלין לקפה 49. ראש לשכה (ר"ת) 51. שבועות (5,2) 54. תקווה 55. קוראים בה בשבועות 56. גבוה

מאונן

- תפילה למסע (4,5) 2. ישן 3. כלי נגינה 4. גינזור, התייפות 5. מילת בקשה 6. לגמו 7. בתוכה 8. גוף נבחר 9. תבל, חלד 10. ערפד מוצץ דם 11. חיפשו 13. רוק, רטיבות 14. תלמיד ישיבה 17א. חטיבה בצה"ל 18. איתה חוגגים את ל"ג בעומר 19. נוהגים לאכול בשבועות 23. ללא 25. שם נוסף לשבועות 27. בת קול 29. אותם מביאים לשבועות 32. כן 35. כונרת, כלי קשת 37. בסוף 39. עני 43. עבורה 45. היה במסיבה 46. מעט 47. כותל 50. חזרה 51. לא קר 52. לא כבד 53. אות יוונית

דבר האחרת

מאת: ימימה לוי | yemimale@gmail.com

שלוש אבני יסוד ישנן בהסטוריה של עמנו: יציאת מצרים, מתן תורה ועצמאות מדינית. לכן, שלושת החגים, פסח יום העצמאות ושבועות מתקשרים במין קשר גורדי, בל ינתק. בפסח יצאנו ממצרים, כור הברזל, ששם שועבדנו וניגזרו עלינו גזרות קשות, אך גם אותו כור זיקק אותנו וגיבש אותנו לעם. למרבה הפרדוקס, מי שכנה אותנו לראשונה "עם בני ישראל", היה פרעה. (בפראפרזה על דברי המשוררת: לכל עם יש שם שנתנו לו שונאיו). תיאור יציאת מצרים שנותן הרמב"ן, דומה דמיון מפליא לחגיגות יום העצמאות בימינו: "יש שעשו להם דגל ונס להתנוסס, ויוצאים בשמחה ובשירים, בתוף ובכינור, כדמות הנגאלים מעבדות לחרות". בני ישראל אינם זוכים לעצמאות רוחנית עד שלא יקבלו את קודקס החוקים, שכל בן תרבות זקוק. דווקא כבלי חוקי התורה, הובילו אותם לחירות אמיתית. וכך למרות שעדיין לא קיבלו מדינה, עם ישראל היה עם מגובש וחופשי, המכריז בהתלהבות: "נעשה ונשמע". יום העצמאות מבטא את התגלמות הכמיהה בת אלפיים השנה, לעצמאות מדינית בארץ אבותינו. למרבה הצער לא כולם מבינים את סגולותיה של מדינתנו. הרב הראי"ה קוק הבין גם הבין וכתב על רעיון העצמאות המדינית: "...מה שאין כן מדינה שהיא ביסודה אידיאלית, שהיא באמת האושר הגדול של היחיד, ומדינה זו היא מדינת ישראל". מתן תורה שינה את העולם. רוב עשרת הדברות מקובלות בדמוקרטיה בימינו. למשל, יום מנוחה בשבוע לעובד, הוא מובן מאליו כיום. (היי איפה הייתם העברי, בחקיקה ובפסיקה.

לדברי חכמינו, נשמות כולנו בכל הדורות היו במעמד הר סיני. כנראה משום כך, המשוררת זלדה מכריזה: "אין לי קיום, בלי הקולות והברקים, ששמעתי בסיני". מגילת העצמאות מזכירה את "זכותנו הטבעית וההיסטורית". לולא שמרנו על המסורת, לא יכולנו להסתמך על זכות זו. ובשל כך אנו גם יכולים להסתמך על התנ"ך כאל ה"קושאן" שלנו על אדמת ישראל.

הצצה להצצה
מאת: יוש וולשטיין | yoshwols@walla.com

איארות כף
*יקירתי, היכן התהי? - אתם, הגברים אף פעם לא מוצאים כלום? התה נמצא במגירת התרופות, בקופסת קקאו המסומנת "מלח".
*הסוד לדיאטה טובה זה בדיוק כמו הסוד לנישואין מאושרים: "תסתמו את הפה ותסבלו בשקט".
*קצת אירוני שליצור ששוכח ימי הולדתו, שוכח ימי נישואין ושוכח להוציא את הילדים... קוראים זכר.
*אמרתי לך כבר שאני שם עוד חמש דקות תפסיק להתקשר כל רבע שעה...
*אתה סומך על הבנק שלך, מפקיד בידיו את כל הכספים והחסכונות שלך, והוא איננו סומך עליך וקושר את העט.
*ישראלי זה אחד שיכול לקנות בגדים ב-500 שקלים, אבל אם יתקע לו שקל במכונת המסטיקים, הוא יעמיד את כל העולם על הרגליים.
*גוגל יקר, אתה מוכן לתת לי לסיים משפט לפני שאתה מתחיל לנחש?
*יש אנשים שעדיף לקנות להם גלידה מאשר לראותם שלוש פעמים.
*להיות ישראלי זה לצחוק שעה על מישו ואז להגיד "ד", לא יפה, מסכן...
*איך מדען מחזר אחרי מדענית? - מציע לה ניסויים.
*תייר מתקשר בחודש יולי למלון בעזה, ומבקש להזמין חדר לסוף שבוע הקרוב. תשובת פקיד הקבלה: תנסה בספטמבר, יולי אוגוסט מפוצץ...
(תודה לסוזי לוי ולצ'קה גולדפינגר)

תפילה לקיר

תיירת מבקרת ברחבת המותל בירושלים, היא מסתכלת בעניין על המתרחש ורואה יהודי קשיש שבדיק גומר להתפלל, מקפל את הטלית ומתחיל ללכת משם. היא ניגשת אליו ושואלת: "סליחה אדוני, באיזה תכופות אתה מתפלל? כמה כאן? הוא: "כל יום מזה כבר ארבעים שנה". היא: "ולמה אתה מתפלל?" הוא: "אני מתפלל שהיהודים והפלסטינים יחיו בשלום בלי ריבים ומלחמות ושכל הילדים שלנו יגדלו בשוכה, בשלווה ובביטחון".
היא: "ממש נהדר, ואיך אתה מרגיש אחרי שאתה מתפלל כמה כבר ארבעים שנה?" הוא: "כאילו אני מדבר לקיר".

מהמטבח של סבתא

מאת: רות לפידור | ruth.lapidor@gmail.com

כדור גבינות לחג השבועות

בחג השבועות אנו מארחים על בסיס של גבינות. כדור גבינות הוא מתכון טעים ויפה לאירוח במזנון במשך כל השנה.

חומרים:

- 100 גרם חמאה רכה
- 150 גרם גבינת רוקפור מפוררת
- 150 גרם גבינה צהובה מגוררת
- 250 גרם גבינה לבנה רכה 5%

לקישוט:

- 50 גרם אגוזים קצוצים
- 2 כפות שומשום, 2 כפות גרעיני חמניות

ההכנה:

את כל החומרים מערבבים יחד לתערובת אחידה. עוטפים בניילון נצמד ומכניסים למקרר למשך שעותיים. מוציאים מהמקרר ויוצרים כדור גבינה עגול ויפה. מכניסים לקערה את האגוזים הקצוצים, השומשום וגרעיני החמניות ומערבבים. מסירים את הניילון מהכדור ומגלגלים אותו בתערובת האגוזים עד אשר הם מכסים את כל הכדור. עוטפים שוב את הכדור בניילון ושומרים במקרר עד להגשה.

מרכז ההדרכה לתקשוב חדרה
www.hadera-edu.org.il

פותרים חלונות לעולם דיגיטלי
דגנאות מחשב ואינטרנט לקהילה בתשע"ה

- יישומי מחשב ואינטרנט - קורס בסיסי למתחילים**
הכרת המחשב, ניהול קבצים ותיקיות, מעבד תמלילים, דואר אלקטרוני, חיפוש מידע סדנה בת 10 מפגשים של 3 שעות אקדמיות כ"א עלות 600 ₪.
- Facebook 2**
להיות בעניינים ברשתות חברתיות
הכרות והתנסות עם עולמות הרשת החברתית, פתיחת חשבון ב-Facebook, הכרת עם AliExpress, e-bay, Skype, סביבות לשיפור הכרזן
סדנה בת 18 ש' (6 מפגשים) עלות 360 ₪
*נדרש קודם ביישומי מחשב ואינטרנט
- לפרטים והרשמה:**
בית דני-מרכז ההדרכה לתקשוב חדרה
רח' חטייל פינת אביאור 1, חדרה
במייל: hadera-2@zahav.net.il
בטלפון: (שש) 04-6345832
פתיחת הקורסים מותנית במספר הרשמים
- שימור ותיעוד אירועים משמעותיים בחייו**
שימוש במצלמה דיגיטלית, בניית אלבום תמונות דיגיטלי ברשת Picasa, הכנת סרטונים ב-Movie Maker, פתיחת חשבון והעלאת סרטונים ל-Youtube
סדנת 18 ש' (6 מפגשים) 360 ₪
*נדרש ידע קודם ביישומי מחשב ואינטרנט

כליל: פתיחת הקורסים מותנית במספר הרשמים, תאריך הפתיחה כפוף להשלמת מספר הרשמים לקורסים. ניתן לעלות על 3 תשלומים. הקורסים מתקיימים בשעות הבוקר במעבדה ממוזגת. ההדרכה מקצועית ויחס אישי. החניה חופשית.

זיכרונות מכיתה א'

מאת: רחל ילין (פרוינג) | rachelpy@zahav.net.il

לצוות המורים ולמנהל בית הספר קראנו בשמם הפרטי, היה קשר בלתי אמצעי בין סגל המורים להורי התלמידים. חדר המורים היה "פתוח" וקיבל גם אותנו התלמידים וסייע בעת הצורך. שיחקנו משחקי כדור כמו מחניים בהפסקות, והמורים לקחו חלק במשחק. היה יום לימודים ארוך, אכלנו ארוחת צהרים בבית הספר, לימים הפך חדר האוכל לאולם ספורט.

למדנו 8 שנים א' - ח' בבית הספר, לא הייתה חטיבת ביניים, ולקראת סוף שנת הלימודים בכיתה ח' נהגנו לכתוב ברכה ביומן אישי (ספר קטן כרוך בכריכה עבה). בדפיו כל ילד מהכיתה כתב ברכה כולל סגל המחנכים. באחד מדפי היומן שלי כתב לי יוסף רייכרודל, המחנך שלי בבית הספר, את המשפט הבא:

"זכורני ואת יושבת על המדרגה האצבע בפה ואת בוכיה..." ואכן, ביום המעבר מן הגן לכיתה א' בכיתי, כי לפי השערתי אז, בבית הספר רק לומדים ולא משחקים וזה הפחיד וציער אותי כל כך.

מסיבת הגמר הייתה חגיגת במיוחד כי היינו המחזור הראשון של בית הספר, שסיים לימודיו מכיתה א' עד ח', והיא נערכה באולם קולנוע "חוף" ולא בבית הספר, כבשנים הקודמות. בשולחן ארוך על הבמה ישבו המורים שלנו ונציגי ועד ההורים. כל תלמיד עלה לבמה לקבל את התעודה ולחץ את ידיהם. כשהגיע תורי לחלוף על פני השולחן לקבל את התעודה, אבא שלי, שהיה חבר הועד, קם ונתן לי נשיקה! במבוכתי, בקושי מצאתי את דרכי אל מדרגות הירידה מהבמה...

היו אלה 8 שנים שזכורות לי לטוב, וודאי הקנו לי את יסודות הלמידה שגם בהמשך הלימודים ולימודי הסיעוד סייעו לי מאד. הייתה זו תקופה יפה.

הפסנתר בחדרה המשך זכרונותיה של צפירה יונתן

מאת: צפירה יונתן (צ'קה) | pzhk@bezeqint.net

מה היה בו? שיניו לבנות, בוהקות, מול הקווים השחורים, קורצות אלי ומפתות, מצפות למגע. איני זוכרת מתי היה אותו רגע קסום שנגעו אצבעותי לראשונה במנעני הפסנתר.

הרי לא בכנרת ולא עוד קודם בירושלים, שם נולדתי. בלטיבייה, אולי שם? אבל לא, כי הרי רק צלילי עוגב שמעתי עם אמי בכנסיות.

אם כך הרי חדרה היא שפתחה בפני את עולם הפסנתר. ואני מאזינה לצלילי הפסנתר שמעבר לגדר הבית, ואותו שיעור ראשון בפסנתר אצל ברוורמן (אינני זוכרת את שמו הפרטי, אבל הוא התגורר בקומה שניה, מעל חנות הספרים של ספיר ברחוב הנשיא בחדרה, מול חנות הצילום של סוניה. בתו היא הפסנתרנית רינה ברוורמן). וחומק מזכרוני הפסנתר עליו תרגלתי את שיעורי אצלו.

ואותו מופע בלתי נשכח בפני דוניה ויצמן ונשיקתה על מצחי (דוניה, שהיתה קרובה של משפחת וייצמן הידועה, פתחה כל מיני מכונים למוסיקה, ואת הראשון שביניהם חנכה בשנת 1936 בחדרה).

וביקורו הנחרץ של מורי בביתנו המפציר בהורי לאפשר לו לבוא וללמדני, כי ראה בי מה שראה. ואני לומדת אצל דוד יסר בפתח תקווה שלא דרש דבר, והשיעורים זרמו להם בנחת.

הכל מאבד מחשיבותו, לאור החידלון שלי היום. הפסנתר שלי חורק בשיניו הלבנות והשחורות מול אזלת האצבעות הקפואות מלנגן ולו אינוונציה אחת של באך ומזורקה של שופן ואינני בוכה, כי אין בי דמעה אחת לפורטה.

כצאי לקרוא

מאת: עדי שיטה | shittadi@netvision.net.il

חרולים לסטלין / רוברט ליטל

אוסטין (יוסף) מנדלשטאם נולד ב-1891 בוורשה, פולין למשפחה יהודית מתבוללת ועשירה. אמו, שהייתה מוזיקאית, חינכה את בנה לאהבת התרבות הרוסית ובשנת 1897 עברה המשפחה להתגורר בסנט פטרבורג שם למד אוסטין באוניברסיטה ואף התנצר בכנסייה מתודיסטית (כנראה כדי להתקבל להמשך לימודיו).

דמותו של מנדלשטאם היא ציר העלילה לספר "חרוזים לסטלין". התקופה - ימי שלטונו של סטלין שהתגלה כעריץ ואכזר מאין כמוהו, וזאת לאחר תקופה בה זכה להערצה גם במקומותינו.

בסיפור, המבוסס על פרשה היסטורית, מוזכרים עוד סופרים ידועי שם כמו אחמטובה ופסטרנק ועוד דמויות מחיי התרבות של ברית המועצות באותה תקופה.

בשנת 1933 כתב מנדלשטאם את המכתם-שיר המתנגד לסטלין, וכך הוא כותב: "אנחנו חיים בלי לחוש את הארץ מתחת לרגליים..."

את המשך העלילה לא אגלה, אומר רק זאת, שהסיפור מבוסס על פרשה היסטורית, אבל חלקו גם בדיוני. עוד פרט פיקנטי - כיום קיים רחוב מנדלשטאם בשכונה בצפון הישן בתל-אביב.

חדשות האינטרנט

מאת: יצחק (צ'קה) גולדפינגר | ipzhk@bezeqint.net

אתר אינטרנט - אמנות

בחרתי להביא הפעם לפניכם אתר אינטרנט המכיל בתוכו קטלוג עצום של ציורים שהוא למעשה מוזיאון אמנות שלם, אותו תוכל להעריך וליהנות ככל שתראה:

<http://www.mystudios.com/artgallery>

האתר מכיל עבודות של כ-5000 ציירים ויותר מ-100,000 ציורים. כל שעל הצופה לעשות, הוא להקליק על הכתובית, וכאשר מופיע פסיפס שמות הציירים, יש להקיש על השם הנבחר והיצירות יופיעו.

מעבר לכך: קיימת אפשרות שאם תקליקו על היצירה עצמה היא תגדל לגודל מסך המחשב. הקליקו ותיהנו.

הקהילה התומכת בחדרה מתרחבת וקוראת לכם להצטרף!

★ מבצע לחגים לגמלאי חדרה - חודש חינוך ללא התחייבות ★

הקהילה התומכת מספקת שירותים הדרושים לך בסביבת מגוריך ומעניקה לך ביטחון אישי ושקט נפשי 24 שעות ביממה

סל השירותים מהם תהנה כחבר בקהילה התומכת:

- אם קהילה - סיוע בפיתרון בעיות יום יום וקשר אישי
- אב קהילה טכני - מתן פתרון מידי לתקלות טכניות ותיקונים קלים בבית
- פעילות חברתית ייחודית ומגוונת
- התקנת לחצן מצוקה בבית החבר ומענה אנושי 24 שעות
- ביקור רופא בבית בהשתתפות סמלית
- פינוי חירום באמבולנס בהשתתפות סמלית

כי איתנו את/ה לא לבד!!!

ירח - 050-8290654 מיכאל - 050-8290658
ראיסה - 050-8290656 ולדימיר - 050-8290657

מי מכיר? מי יודע?

מאת: יצחק (צ'קה) גולדפינגר | ipzhk@bezeqint.net

"מטבח הפועלים"

ארכיון מוזיאון החא'ן בחדרה מאחסן במדפיו גם ארכיונים אישיים, ארכיוני משפחות, תמונות אישיות וציבוריות, והכל על מנת לשמר את זכר ראשוני וותיקי חדרה. לאחרונה הובא למוזיאון, הארכיון האישי של אלעזר בוקשטיין. בין התמונות בארכיון זה נמצאת גם התמונה המובאת לעיל, ומאחוריה רשומה הכתובית כדלקמן: "תמונה מוקדשת לזיכרון אלעזר מחברו ישעיהו בשנת 1922 בכניסה למטבח הפועלים בחדרה". כידוע בפינת הרחובות הגליל (היום הנשיא) ורוטשילד היכן שהיום נמצא מבנה ההסתדרות, היה ממוקם מטבח פועלים שסיפק ארוחות לפועלים-חלוצים, שהגיעו לחדרה הקטנה על מנת למצוא עבודה לאחר עלייתם ארצה.

אנו מבקשים לזהות בתמונה את הדמויות המופיעות בה, ולהעביר את הזיהוי לרנית במוזיאון החא'ן, טלפון 04-6322330, או לכותב שורות אלו בנייד 052-3704882.

פינת... העצה הקטנה

מאת: רות לפידור | Ruth.lapidor@gmail.com

כיצד לבחור חציל לבישול?

השתתפתי במסיבת יום הולדת שנערך לחברתי במלאת לה שבעים שנה.

איזו מתנה ניתן להעניק לחברה שיש לה כבר הכל? בעל אוהב, ילדים ונכדים מקסימים, תכשיט? יש למכביר. נסיעה לחו"ל? זה יקר, עוד בגד? די לא צריך. לכן אנו החברות, החלטנו לערוך ערב קולינארי עם השף יהב - "שף על גלגלים".

בערב הזה השף יהב תרם לנו מספר עצות.

ידוע הוא שכאשר רוצים לבשל חציל, רצוי שהחציל יהיה ללא גרעינים כדי שלא יהיה מריר.

יש מספר שיטות לבדוק: א) לפני שקונים חציל בסופר לחתוך אותו לשניים ולבדוק, אבל זה לא מעשי. ב) להחזיק את החציל ביד, אם הוא קל יש סיכוי שהוא לא יכיל בתוכו גרעינים. אבל גם זאת לא תמיד השיטה הטובה. ג) **וזאת הצעתו של השף:** לבדוק אם החציל הוא זכר או נקבה. כן גם חצילים מתחלקים לזכר או נקבה. חציל נקבה הוא ללא גרעינים.

כיצד להבחין בין הסוגים? את ההבדלים אפשר לראות על החציל, בחלק הצר שלו.

בחציל נקבה, יש גומה, כמו גומת חן, שקע קטן. בחציל זכר, יש בליטה קטנטנה בחלק העליון. כאשר קונים חצילים נא לבדוק אם יש לחציל גומת חן בחלק הצר שלו.

כיצד לאפות פוקצה או פיצה?

מכינים בצק לפוקצה או לפיצה מבצק שמרים. לכן כאשר אופים אותם יש להניח את הבצק, על נייר אפיה ולשים אותו מעל הרשת של התנור, לא בתוך תבנית אפיה! האוויר נכנס מתחת לבצק שתופח יפה מכל הצדדים בצורה שווה.

מדוע נוהגים לאכול מאכלי חלב בחג השבועות? מה המקור למנהג לבישת בגדים לבנים? למה נקרא שבועות חג מתן תורה ולא חג קבלת תורה?

מאכלי חלב: התורה נמשלה לדבש וחלב. בקבלה מסמן החלב את תכונת הטבע העליון, את תכונת הנתנה הטהורה. כבר מיום היוולדנו משמש החלב כאמצעי לחיבור בין אם לתינוק. אנו נוהגים לאכול ולשתות מוצרי חלב, כדי לציין מצב בו הכוח העליון ימלא אותנו בשפע ובאהבה.

בגדים לבנים: לבן משמעו טהור שאינו דורש לעצמו כלום. בגדים לבנים הם סמל לתכונת הכוח העליון, תכונת הנתנה. כשהאדם הופך "לבן" ומתעלה מעל האגו האישי, הוא מוצא תשובה לכל השאלות המהותיות ששאל במהלך חייו. הוא מגיע לדרגה שבה הוא מרגיש את הכוח העליון במלואו ומתאחד עימו.

בגדים לבנים מסמלים את הטהרה והניקיון, כדברי דוד המלך (שנולד בחג השבועות): "הָרֵבָּב בְּפָסְגִי מְעֻנִי וּמְחַטְאֵי טְהַרְנִי". "תְּחַטְאֵי בְּאֵזֹב וְאֶטְהַר תְּכַפְּסֵנִי וּמִשְׁלֵג אֶלְבֵּן". (תהלים פרק נ"א ד-ט) בקהילות מסוימות נהגו, שעם פתיחת ההיכל וקודם

חולצה כחולה והיא עולה - ג'ק ג'ואק!

מכיוון שרוב קוראינו הם מוותיקי הישוב, הריני מרשה לעצמי לכתוב את הדברים ממבט סובייקטיבי לגמרי, ויזדהו איתי רבים שהיו חברים בתנועות הנוער הציוניות שהיו בזמן חלק לא מבוטל מבני הנוער אז.

מגיל עשר בערך, כיתה ד', נמנית עם קבוצת חברים - חולצה כחולה עם שרוך לבן, למגינת לבה של אימי. היא שרק רצתה שאלבש "בגדי פאר" שהיו מוקצים מחמת מיאוס עלי ועל חברי. אבי הסכים איתי בדרכו שלו. אבל

עם כל זאת שררה אווירה טובה בבית ילדותי, ללא אירועים משמעותיים יוצאי דופן - שום פיתוי לא עמד בדרכי - לא שמלות, לא תכשיטים ולא כל אביזר "בורגני".

מכנסי חאקי, חולצות פוריטניות וצנועות, סנדלים תנכיים בקיץ ונעליים בחורף.

המסרים בתנועה היו חדים. עשר דיברות שאין עליהן עוררין ואידיאולוגיה מעל הכל. היינו מעורבים בפוליטיקה, הוויכוחים הסוערים, הפיצולים, האיבה היו נחלתנו ככל שבגרנו. מטרת התנועה - ההגשמה. חלוקת סמל הבוגרים

(גיל 17 בערך) היה השיא שאלינו נשאנו את עינינו. מעין גושפנקה - אתה ראוי להגשמה. ומה היא ההגשמה? קיבוץ. ואכן, אני וחברי (עוד מגן הילדים) הגענו להגשמה וזכינו בפרס היקר ביותר - הקמת קיבוץ חדש בנגב המערבי על גבול רצועת עזה - **קיבוץ ניר עוז**. מה גדולה הייתה המשימה לילדי שמנת עירוניים, שהתקבצו למקום אחד קטן ומבודד ונאמר להם: "עכשיו אתם בונים את חייכם כפי שחונכתם מילדות".

ואת לדעת - הקיבוץ עומד לחגוג בסוכות שישים שנים להיווסדו ואנחנו (גם אלו שעזבו במהלך השנים) מתרפקים על העבר ומשתתפים בכל מאורנו בהכנות לחגיגה כי הקיבוץ והתנועה הטביעו בנו חותם בל ימחה - בכל אשר נפנה אנחנו

מילדות". וזאת לדעת - הקיבוץ עומד לחגוג בסוכות שישים שנים להיווסדו ואנחנו (גם אלו שעזבו במהלך השנים) מתרפקים על העבר ומשתתפים בכל מאורנו בהכנות לחגיגה כי הקיבוץ והתנועה הטביעו בנו חותם בל ימחה - בכל אשר נפנה אנחנו

רוזה ממשיכה לספר: "האימא המאמצת סיפרה לי אחרי שנים, שבעת שהותי בביתם, לא אחת ביקרו הגרמנים אצלם ולא חשדו בהם, בהסתרת ילדה יהודיה, כי קואק היניקה אותי יחד עם התינוק שלה והסבירה שיש לה שני תינוקות, כי תאומים הם."

כדי להסתיר את היהודים, במיוחד את הילדים הכניסו אותם למרתף מתחת לרפת, בה הסתובבו פרות, כבשים ותרנגולות. תושבי המקום סיפקו מזון למסתתרים.

"באחד הימים" מוסיפה רוזה, "ביקרו שני גרמנים את הבית וראו בחצר את בעלי החיים, חשקה נפשם בארוחה. הם אמרו לבעלת הבית, שהם מתכוונים לחזור בערב ומצפים לארוחה. לפני שעזבו את המקום הודיעו שהם גם יישארו ללון. גברת בלזיקובה הבטיחה להם שהכול יהיה מוכן והיא מחכה לשובם. וכמובן לא שכחה לציין שאין יהודים אצלם."

"אחרי שהגרמנים עזבו את הבית הגיעו שני מאבטחים של הכפר וביקשו לדעת האם נתגלו הילדים. היא כמובן שמחה לספר שסוד הילדים שמור, אבל סיפרה שהגרמנים מתכננים לשוב ומצפים לארוחה ולינה."

"העובדה שהגרמנים מתכוונים לחזור עוררה דאגה רבה. שני הבחורים חזרו למפקדה שלהם וסיפרו שנסקפת סכנה לילדים. במרתף הוסתרו באותה עת 40 ילדים. בערב, כשחזרו הגרמנים אל בית משפחת בלזיקוב, הקיפו אותם אנשי הכפר והרגו אותם. מאז הייתה שמירה צמודה על הילדים. הם הוסתרו בכפר עד תום המלחמה."

מסיימת רוזה את סיפור הצלתה: "עברו שנים רבות מאז תום המלחמה, אך אני אזכור לנצח את האנשים שפתחו בפנינו את ביתם ואת לבם על אף הסכנות, והיו לי למשפחה."

רוזה עלתה לישראל לפני כעשר שנים. היום, בגיל 74 היא חיה בהוסטל, בחדרון קטנטן, שבקושי מכיל את אוצר הספרים שברשותה. היא אלמנה, ערירית, לא בריאה, אך שמחה בחלקה.

רוזה ברגמן שמה. היא הייתה תינוקת בת חודשים מספר כאשר פלשו הגרמנים לנלצינקי, עיר הולדתה, בקווקז. יהודים רבים נמלטו ממנה לכל מקום שרק אפשר. "משפחתי לא הספיקה להימלט", מספרת רוזה, "אבי היה מגויס לצבא האדום ואימי נשארה עם שלושה ילדים קטנים, וזה היה קשה לברוח לבד עם שלושה ילדים קטנים, אחי, אחותי ואני התינוקת.

חי-אל סוכנות לביטוח (1988) בע"מ
מומחים לתכנון פנסיוני אישי, תנאים סוציאליים, פיננסים וביטוח

כל סוגי הביטוח

- משכנתאות
- השקעות
- ביטוחי רכב
- ביטוחי דירות

בתנאים מיוחדים

השוואת מחירים בכל חברות הביטוח. בחירת מסלול השקעה לפי צרכי הלקוח ומצב השוק. ליווי צמוד במקרה של תאונה, כולל הכנת מסמכים לתביעה משפטית במידת הצורך.

רח' לה-גרדיה 5 ת"א 67613
טל. 03-6394815 פקס. 03-6888066
E-mail: chael@bezeqint.net

ביקור בכפר הצ'רקסי ריחאניה, הוביל אותי לסיפור הצלה מופלא של ילדה יהודיה בימי מלחמת העולם השנייה. סיירונו במוזיאון על חיי העם הצ'רקסי בכפר. בתום הסיור סיפר לנו מדריך המוזיאון, כי באחד ההוסטלים בחדרה חיה אישה, שהייתה תינוקת בזמן השואה ושרדה תודות למשפחה צ'רקסית אי שם בהרי הקווקז.

רוזה ברגמן שמה. היא הייתה תינוקת בת חודשים מספר כאשר פלשו הגרמנים לנלצינקי, עיר הולדתה, בקווקז. יהודים רבים נמלטו ממנה לכל מקום שרק אפשר. "משפחתי לא הספיקה להימלט", מספרת רוזה, "אבי היה מגויס לצבא האדום ואימי נשארה עם שלושה ילדים קטנים, וזה היה קשה לברוח לבד עם שלושה ילדים קטנים, אחי, אחותי ואני התינוקת.

רוזה ברגמן שמה. היא הייתה תינוקת בת חודשים מספר כאשר פלשו הגרמנים לנלצינקי, עיר הולדתה, בקווקז. יהודים רבים נמלטו ממנה לכל מקום שרק אפשר. "משפחתי לא הספיקה להימלט", מספרת רוזה, "אבי היה מגויס לצבא האדום ואימי נשארה עם שלושה ילדים קטנים, וזה היה קשה לברוח לבד עם שלושה ילדים קטנים, אחי, אחותי ואני התינוקת.

היהודים שנשארו בעיר נצטוו לציין מספר על גבם כדי שיוכלו להבדילם משאר האנשים, אך כעבור זמן לא רב החלו בהרג היהודים. ידענו שכדי להישאר בחיים יש לברוח. הצלחנו לצאת מנלצינקי בעזרת השכנים הקברצינים (צ'רקסים) שלנו, וכך מצאנו את עצמנו בכפר הצ'רקסי, קזבירון, שגם אליו כבר פלשו הגרמנים. את משפחתי אימץ חפיצה בלזיקוב, אשתו, קואק, הסכימה להשאיר אותי אצלה, שאר בני המשפחה נאלצו להתחבא אצל משפחות אחרות."

האחיות האמן הקשים החברה
אטייל בהנאה עם

טילוי כון ירון קט"ו

הסעות * אוטובוסים * מיניבוסים
טרנזיטים מפוארים וממוזגים
קשר אלחוטי, וידאו, טלוויזיה

רח' ביאליק 18, חדרה
טל. 04-6341827